

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

69. Quot Ecclesiae in Jubilæo visitandæ sunt? Et quid si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quàm sunt à Papa præscripta in Vrbe? Et quid verò, si Ordinarius pauciores Ecclesias, aut unam tantum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

RESOL. LXIX.

Quot Ecclesia in Iubilao visitande sunt?

Et quid si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quam sint a Papa prescriptae in Vrbe?

Et quid vero, si Ordinarius pauciores Ecclesias, aut vniam tantum deputet? Ex parte 5. tractatu 12. Ref. 56. alias 55.

§. 1. **F**illucius tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 174. & Leo de Iubilao, p. 2. num. 131. asserunt sufficere duas tantum visitare. Sed in casibus contingentibus obseruanda sunt verba Bullae Iubilaei, illaque seruanda, nam aliquando Pontifex praescribit tres Ecclesias, iniungens fidelibus, vt omnes tres visitent, & sic fecit SS. D. N. Urban. VIII. in Iubilao anno 1631. & hoc etiam anno 1636.

2. Notandum est tamen hic vnum valde notabile cum Angelo Bossio de Iubilao, sect. 4. cap. 16. num. 6. quod si Episcopus deputaret plures Ecclesias, quam sint a Papa prescriptae in Vrbe, tunc censetur sufficere, si tot visitentur, quot fuerint in Vrbe assignatae a Papa; nam Episcopus non potest onerare priuilegium a Papa concessum, & praesumendum est solum ob maiorem populi commoditatem, & non ad necessitatem imponendam plures Ecclesias deputasse. Si vero Ordinarius pauciores Ecclesias, aut etiam vniam tantum deputaret, vt sit in oppidis paucis, in quibus vna reperitur Ecclesia, tunc sufficit illam visitare.

RESOL. LXX.

De oratione facienda ad lucrandum Iubilum. Ex part. 5. tract. 12. Ref. 33.

§. 1. **S**ufficit orare iuxta mentem Summi Pontificis, quae intentio non est necesse vt sit actualis, sed sufficit virtualis, videlicet quod quis audita Iubilaei publicatione determinans velle illud consequi, habeat tunc propositum orandi & praestandi reliqua iuxta mentem Summi Pontificis, licet postea actualiter non recorderet, dum orat, aut caetera opera praestat. Ita nouissime doctus Bossius in tract. de Iubilao, sect. 4. cap. 17. n. 15. vbi etiam ex aliis probat, quod quando in Bulla non praescribuntur certae preces, sufficit fundere pro Iuero Iubilaei quaslibet preces, & quacunque lingua, Latina, vulgari, Gallica, &c. & satis est etiam fundere preces alias debitas ex obligatione voti, poenitentiae, &c. Potest etiam quis orare vna cum socio recitando alternatim preces, & hoc sedendo, stando, & etiam operto capite. Et tandem oratio pro obtinendo Iubilao, sufficit quacunque etiam minima & breuis. Ita Bossius vbi supra, cum Leone de Iubil. p. 1. cap. 18. n. 8. Fillucio tom. 1. tract. 8. cap. 6. n. 164. & 165. Suar. tom. 4. disp. 52. sect. 8. num. 5. & alij, quicquid in contrarium asserat Polacchus de Iubilao, sect. 42. n. 57. & Coninch de Sacram. disp. 12. dub. 6. num. 34. Consulendum tamen est omnibus vt prolixam & deuotam, quantum fieri potest, orationem faciant.

sup. hoc cu
socio lege
inf. in tr. 6
ex Ref. 55.
& c.
Et pro fe-
queri in hoc
& oratio-
ne minima
sup. cu Sua-
rio tantu hic
cirato in tr.
2. Ref. 59. §
De quanta-
te, signata
post med.

RESOL. LXXI.

De quibusdam dubijs circa Iubilum anni Sancti. Primum an per Bullam Iubilaei huius anni Sancti tollantur Indulgentia plenaria pro mortuis?

Secundum an tollantur Indulgentia plenaria concessa pro articulo mortis?

Tertium, an tollantur Indulgentia plenaria Ecclesiarum

Vrbis Romae? Ex part. 11. tractat. 8. & Miscel. 8. Refol. 61.

§. 1. **T**ria dubia sentio agitanda esse in Congregatione facienda. Primum, an per Bullam Iubilaei huius anni Sancti tollantur Indulgentiae plenariae pro mortuis. Secundum, an tollantur Indulgentiae plenariae concessae pro articulo mortis. Tertium, an tollantur Indulgentiae plenariae Ecclesiarum Vrbis Romae.

2. Et ad primum, prima facie videtur affirmatiue respondendum, ex regula quod expressio generis operatur expressionem omnium specierum: Sed in Bulla Iubilaei suspenduntur omnes, & singulae Indulgentiae; ergo etiam, & haec pro defunctis; quae, vt negari non potest, est species Indulgentiae.

3. Sed negatiue sententiae communiter adhaerent Doctores. Vnde Martinus Carrillo, in explicacione Bullae defunctorum, part. 2. cap. 9. num. 9. sic asserit: Las indulgencias concedidas a las animas de Purgatorio, no se suspenden por suspensiones generales, como por la suspension de Año Santo, en el qual suspenden qualesquier indulgencias, porque la razon que fu Santidad tiene para suspender las indulgencias en semejante tiempo, es, para que todos los fideles con mas desseo y disposicion vayan a Roma a visitar los santos lugares, y alli con mayor deuocion ganen el Santo Iubilao: la qual razon cessa en las animas de Purgatorio. Ita ille. Et sic interrogatum Clementem Octauum respondisse testatur Rodriguez de Iubilao, cap. 3. num. 4. & Urbanum VIII. testatur Bonacina de Sacram. disp. 6. punct. 8. num. 2. Probat hanc opinionem; quia in Bulla Iubilaei non suspenduntur Indulgentiae absolutae, & simpliciter, sed ob illam causam, ne Christi fideles occasione aliarum Indulgentiarum intermittant suscipere peregrinationem ad Urbem pro visitandis Ecclesijs id deputatis, quae causa finalis, quoad mortuos cessat. Praeterea, cum huiusmodi Indulgentiarum suspensio sit exorbitans a iure communi, non debet extendi de alio in aliud, saltem vbi non est eadem ratio: ergo haec Indulgentiarum suspensio, quoad viuentes, ex iurata ratione facta, scilicet, vt ipsi Christi fideles viuentes non spiritu fidei, & Religionis, quo maiori fieri poterit concursu Romae conueniant pro Iubilao consequendo, non debet extendi ad Indulgentias etiam quoad defunctos, in quibus nullo modo militare potest eadem ratio. Vnde ex rationibus adductis patet, quod conclusio a nobis superius fundata procedit non solum in Indulgentijs pro defunctis tantum concessis, sed etiam de his, quae viujs conceduntur cum facultate vt applicentur defunctis: nam quoad hanc responsonem eadem est virtutis Indulgentiae ratio, non in quantum viujs concessae, sed in quantum pro defunctis applicandae; & ideo applicatio Indulgentiarum per modum suffragij, quam concedunt Pontifices in eorum Indulgentijs, idem est, ac concessio pro defunctis: Quod ex Cardinali Lugo putat Quintanaduenas in Appen. ad Iubil. tract. 8. quaest. 14. num. 4. & ideo nostram sententiam negatiuam circa praesens dubium, praeter Quintanaduenam, & Carillum citatos, mordicus tenent Trullench in Bullam Cruciatas, lib. 5. dub. 4. num. 3. Layman lib. 5. tract. 7. capit. vltim. num. 1. Lauorius de Iubil. part. 1. cap. 10. num. 16. Lezana in summa, tom. 3. verb. Iubilum, num. 5. Bossius discept. 3. dub. 1. num. 13. Aluicius de Iubilao, cap. 1. num. 20. Rota tract. de Animab. Purgat. cap. 14. Rodriguez de Iubil. cap. 3. num. 4. Sacchettus de Iubil. cap. 9. dub. 18. Calstru Palau tom. 4. tract. 14. punct. 12. num. 7. Peyrinus tom. 1. priuileg. Constit. 7. Leonis X. n. 4. & alij. Nec vrget argumentum contrarium in principio positum: nam tunc expressio generis denotat expressionem specierum, quando militat eadem ratio: sed in nostro